

IONEL CIOABĂ

OPERE POLITICE

Volumul I, ediție revizuită și adăugită

TÂRGU-JIU 2018

Autor: IONEL CIOABĂ

Referent științific: Prof Univ. Dr. Ion Popescu Brădiceni

Coperta: prof. Murărița Daniel

Corectura: prof. Eva Bistreanu

OPERE POLITICE, volumul I, ediție revizuită și adăugită

EDIȚIE ELECTRONICĂ

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum prin fotocopiere, scanare, multiplicare neautorizată indiferent de mediul de transmitere este interzisă.

ISBN: 978-606-94682-0-3

© Editura eParadigme, Ionel Cioabă 2018

www.eParadigme.ro

http://groups.google.ro/group/paradigme_educationale?hl=ro

PREFAȚĂ I. DESPRE MATURITATEA SCRIERII

1. A fi transdiscursiv

Doamne, ce bucuros sunt că am pe masa de lucru, în biroul meu ionaionic, ticsit de volume, și încă o carte pe care îndrăznește a și-o publica Ionel Cioabă. Se numește „Opere politice” (și e doar primul volet – n.m.I.P.B.).

Sigur că titlul e polemic și (auto)ironic căci intertextul la Marx, Engels, Lenin ș.a. e evident. În epoca post-modernă, a fi transdiscursiv nu e la îndemâna oricui (fie el filosof, publicist ori comentator (trans) politic).

Citesc, relecturez, mă orientez critic și încerc această prefață. A câta o fi? Ei, ce contează! Am comis sute de asemenea întâmpinări încercând să transgresez orizontul de așteptare al viitorului și să întrezăresc profilul autorial în devenire (și în devenință/ diferanță).

Tinerii, cărora le-am îndrumat pașii, neșovăind eu, ca să performeze ei, au confirmat, Doamne, și-ți mulțumesc. Ajută-i Tu, de-acum încolo, căci, de-oi pleca, Tu-rămâne-vei de veghe!

2. Scriitura îndrăgostită

Ce remarc în întreprinderea curajoasă a lui Ionel Cioabă: seriozitate, îndrăzneală, stil științific, sobrietate bibliografică, redactare atentă, elaborare transparentă, coerență internă, atitudine clară (a se citi: tranșantă), poftă de cercetare, directitudine aprofundată, insistența metodologică, dezvoltare internă, coerență, expresivitate susținută cu „arme” hermeneutice aplicate.

Apoi nu-mi pot reține cea de-a doua idee care-mi dă impuls operațional și aderența civică, ba chiar încântarea unui biet om aflat mai degrabă sub vremuri: Ionel Cioabă care scrie entuziasto-lucid, paradoxalitatea-i fiindu-i totuși, repet, (auto)controlată, căci în 143 de pagini sunt presărate, argumentativ/ augmentativ exact 332 de note de subsol. Impresionant, nu-i așa, iubiiții mei comilitoni de cetate, patrie și europenism.

Fără să cad în antifenomenul unei aderențe... gratuite, țin să subliniez în cazul de față talentul/ vocația unei scriituri îndrăgostite de subiectul/ obiectul său.

3. Actualitatea și Valoarea

Așa se face că Ionel Cioabă nu admite superficialitatea, ca și Valentin Popa ori Adrian Gorun, Vladimir Tismăneanu ori Cristian Pârvulescu, Lucian Boia sau Aurelian Bondrea. Regretatul Șt. Aug. Doinaș mi se confesa, cu niște destui ani în urmă, că a fi actual trebuie să fie totuna cu a avea valoare, întrucât doar prin axiologie ontologia dobândește un plus de semnificație.

Cunoscându-se pe sine însuși – doar acești condeieri au șansa să se impună pe piața „academică” concurențială – laboriosul Ionel Cioabă (și un excelent editor de revistă, Magazin Critic, on-line, cândva și tipărită pe hârtie – n.m.I.P.B.), de altfel un profesor capabil să ia cu asalt orice redută ideologică, altruist și posedând arta pedagogică, sare din post- în trans-modernism, fiindcă îmbină avangardist cunoașterea religioasă cu celelalte tipuri de cognitivitate.

Închei și această transversalie cu felicitările de rigoare, care vin din partea unui coleg de redacție la strălucita revistă „Polemika” a lui Doru Strâmbulescu, unde și el, și eu, am avut rubrică permanentă.

4. Eticul, politicul și economicul

Cum consideră Paul Ricoeur, eticul și politicul sunt mai degrabă într-un raport de intersectare decât de subordonare. Societatea modernă este societatea pentru care lupta omului cu natura, chiar cu natura-i proprie, unită cu primatul acordat calculului și eficacității, tinde să devină noua formă a sacrului, dacă nu distruge pur și simplu diferența dintre sacru și profan. O societate care s-ar defini exclusiv prin economic ar fi cu siguranță o societate complet profană.

Iată una din premisele cărții, ambițioase, semnată de Ionel Cioabă, istoric etician preocupat de a da soluții insatisfacției omului postmodern. Eu îl încredințez că saltul în transmodernitate/ transmodernism i-ar fi cu mult mai productiv/ creativ/ prospectiv.

Întrucât eu însumi, în publicistica-mi din „Gorjeanul” (1980-2015), am pledat pentru implementarea unei paradigme noi, izbăvitoare a vieții private. O viață privată asediată, deteriorată, vai, de sentimentul de injustiție, de înfruntarea fără arbitraj a categoriilor și grupurilor sociale.

Ferindu-se de mirajul apologiei, Ionel Cioabă îmbracă armura unui cavaler, a unui toreador, a unui mânuitor al floretei, ca să sfârșească mitul postmodern al enclavizării fericirii în numele plus-valorii extorcate imoral și vizibilă hidos pe

ecranul ipocrit al așa-zisului liberalism economic care, azi, pare să distrugă/ să corupă liberalismul politic, umilindu-l, mituindu-l etc.

5. Angajarea cetățeanului

Sarcina filozofiei politice se definește astfel prin reflecția asupra a ceea ce, în viața politică, este purtător al unei acțiuni cu sens în istorie. Ionel Cioabă intuiește că, da, traiectul politic al libertății e un traiect rezonabil, iar libertatea rezonabilă a individului rezultă din inserția sa politică. Acest traiect poate fi rezumat translucid: este drumul (CALEA) de la individ la cetățean. Ionel Cioabă, ca și mine, bănuiesc, ar prefera ca filosofia politică, pentru a fi autentică, trebuie să redevină o reflecție asupra cetățeniei, într-un stat care instituie condiții reale și garanțiile egalității tuturor în fața Legii, deși viața politică rămâne ineluctabil marcată de lupta pentru cucerirea, păstrarea, reluarea puterii, este o luptă pentru dominația politică. Ca atare, statul de drept este în acest sens efectuarea intenției etice în sfera politicului. Aceasta înseamnă că legea civilă definește, ordonează, pune în relație rolurile, astfel ca toți titularii aceluiași roluri să fie tratați în mod egal de dreptul pozitiv.

În ceea ce mă privește, nu ezit să confer – ca și Paul Ricoeur – o semnificație etică, nu doar prudenței care se cere de la guverne, ci și angajării cetățeanului într-o democrație. Discursul politic trebuie să fie cel mult o opinie dreaptă (ortoretică), de unde, automat, accentul pus în această definiție pe formarea unei opinii publice libere în expresia ei. În ce privește definirea democrației prin raportare la putere, aș sublinia imperativ că democrația este regimul în care participarea la decizie este asigurată de un număr tot mai mare de cetățeni, a căror cultură și civilizație trebuie să fie, obligatoriu, transdisciplinară și integrală.

*Conf.univ. Ion Popescu-Brădiceni,
doctor în filologie,
membru titular al Societății Naționale Române de Filozofie*

CUVÂNT ÎNAINTE

Dezinformarea sau mai degrabă manipularea presei de către înfăptuitorii morali ai așa zisei crize economice constituie anihilarea organului suprem de apărare al națiunii. Acest lucru dă naștere unei intoxicații de mesaje penibile și chiar perimate pentru cei lipsiți de scrupule, mai ales pentru cei modești și raționali.

„Au fost epoci în dezvoltarea sufletului românesc în care gânduri mari nu s-au putut răspândi pentru că nu s-a găsit nimeni să cheltuiască pentru tipar și în care, pentru aceeași osândă de a rămânea în manuscris și până astăzi, lecții folositoare de bună limbă românească nu s-au putut îndrepta către cei cari, prinși de falsele mode, greșeau în alcătuirea formei.”¹ Am auzit că mare criză economică ar veni peste blestematul ăsta de nem. Și nu m-ar durea sufletul dacă aș ști că cei ce l-au blestemat ne amăgesc că inflația, deficitul bugetar și alte asemenea denumiri fiscale ar pune mari probleme economiei mondiale, cu atât de mult celei românești. De așa numitele coaliții care provoacă iminente crahuri pe piața românească nu mai zice nimeni nimic sau dacă zic, o spun într-o manieră voalată de numai băieții cu ”ochi albaștri” mai pot intui ceva.

Și totuși consolarea atinge limitele hazardului citind ce scria cu zeci de ani în urmă marele nostru istoric: „Greutățile statului român de astăzi, prețurile mici ale produselor noastre, reclamațiunile îndreptățite ale creditorilor noștri străini - care au dreptul de a-și apăra banul și care ne fac favoarea de a ne da sfaturi pe care le vom urma întrucât ne îngăduie realitatea vieții noastre naționale, - toate acestea la un loc sunt floare la ureche pe lângă ceea ce a fost trecutul acestui popor.”²

Mi-e cu neputință să cred că Romania nu este capabilă să iasă din impasul economic și infrastructural în care se află. Se vede prea bine lipsa de profesionalism cu care se camuflează evaziunile fiscale compensate de o inflație nejustificată. Alta este problema românilor și anume teama inutilă a cetățenilor pentru susținerea unor drepturi esențiale oricărui regim politic inclusiv cel comunist. La aceasta se adaugă interesul personal și inegalitatea în drepturi creată de lumea capitalistă, motive care definesc lipsa de solidaritate a romanilor în solutionarea problemelor existente. Nu cumva acesta este regimul politic totalitar care împiedică pacifist declanșarea unui puci, merit să obțină adevărata egalitate în drepturi? Nu cumva democrația

---

¹ NICOLAE IORGA, *Sfaturi pe întuneric*, Ed Militară, BUC 1977, pag 84

²*Ibidem*, pag 9

românilor este mai degrabă un neo-comunism european? Nu pun astfel de întrebări în ideea de a mi se răspunde afirmativ la ele, ci de a mă convinge de ce în România de mai bine de 24 ani nu se respectă constituția deși ea este concepută după tiparele celei democratice europene? Mai rămâne o singură explicație. Această uniune este creată pentru aceleași state superputeri de altădată, cealaltă urmând a fi sateliți necesari întreținerii acestora. Cu alte cuvinte ceea ce nu au reușit războaiele să obțină în mii de ani, reușesc acum prin semnături, oligarhii Europei. Și dacă este vorba despre libertate a presei sau a informației conform constituției democratice, nu înțeleg ce caută acum cenzura specifică regimului totalitar după 29 de ani de la revoluție? Să înțeleg că P.S.D-ul nu este altceva decât o mască a totalitarismului dinastic sau „laptele bătut al comunismului.”

„Știți ce vor social-democrații? Să facă și bine, dacă se poate, dar să nu facă ce trebuie. Social-democrația e anticamera comunismului. Numai că, dacă prin social-democrație s-a intrat în comunism, nu se poate ieși din comunism tot pe-acolo. E ca o ușă care se poate deschide numai dintr-o parte. Social-democrații n-au forța activă de luptă. Păi n-au guvernat Germania social-democrații? Drept care au făcut pe ei!”³ (Petre Țuțea, *Cugetări memorabile*).

Îmi aduc aminte de cuvintele unui mare politolog Alfred Bulai, care provocat fiind de unul dintre studenți la un curs pe tema politicii deficitare românești răspunde evaziv: „Să ne ferească Dumnezeu de ziua în care politicienii să se înțeleagă între ei.” Oare n-ar trebui să credem acum, că această criză economică este rezultatul unor carteluri de tipul celor francmasonice concepute la nivel mondial? Acesta este rezultatul luptelor eroilor naționali pentru așa numitele drepturi constituționale într-un stat democratic? Am înțeles, trăim într-o țară blestemată cu lideri infami și lipsiți de cele mai elementare sentimente umanoide. Și știți de ce? Pentru că „nu există nicio societate în care regulile să fie automatizat respectate”⁴, pentru că țara care își omoară conducătorul este urgisită până la al șaptelea neam...

INTRODUCERE

Am ales acest titlu, mânat de interesul meu pentru cercetarea din mai multe perspective a regimului comunist în România anilor 1947-1989 dar și a ideologiei

---

³ Petre Țuțea, *Cugetări memorabile*...

⁴ GERGES BALANDIER, *Antropologie Politică*, ED. "Amarcord" ORADEA 1998, pag 111

marxist-leniniste încă de la apariția sa. Evident că va trebui să ținem cont și de evoluția sa pe plan mondial pentru a putea înțelege mai bine impactul său asupra persoanei în context social. La această motivație se adaugă și bibliografia pe care am avut-o la dispoziție în biblioteca personală dar și cea pusă la dispoziție de către profesorul Conf. Univ. Sorin Purec, îndrumător pentru examenul de licență al soției mele.

Bibliografia este utilizată destul de corespunzător ținând seama de tema tratată, dar de bază pentru tratarea lucrării de față am folosit ca *Articole și Studii* următoarele:

- Ciobanu Monica, *Problematica legitimității și a disoluției regimurilor comuniste în Europa de Est: o perspectivă comparată*, în *Observator Cultural*, nr. 669 din 12.04.2013,
- Olteanu Constantin, *55 de Ani de la crearea Tratatului de la Varșovia (1955-2010)*, în *Revista Societății de Științe Istorice din România, Studii și Articole de Istorie LXXVI*, 2010,
- Scurtu Ioan, *Regimul politic din România (1947-1989)*, în *Revista Societății de Științe Istorice din România, Studii și Articole de Istorie LXXIV*, 2009,

Deasemenea am folosit ca *Lucrării speciale* fundamentale pentru motivarea criticii adresate regimului comunist din România:

- *Bazele filozofiei marxiste*, Academia de Științe a URSS, Ed. Politică, București 1960,
- Carpinschi Anton, *Doctrină politică contemporană*, Ed. Moldova, Iași 1992,
- Ionescu Cristian, *Regimuri politice contemporane*, Ed. All Beck, București 2004,
- Mungiu-Pipidi Alina, *Doctrină politică*, Ed. Polirom, Iași 1998,
- Podgoreanu Lector Dr. Traian, *Curs de filozofie marxistă*, vol II, ediția a patra, București 1978,
- Terence Ball, Richard Dagger, *Ideologii politice și idealul democratic*, Ed. Polirom, Iași 2000,

Lucrarea de față este structurată pe două părți:

Prima parte: **„COMUNISMUL SAU TOTALITARISMUL EXTREMEI STÂNGI”**, este generală și face o analiză obiectivă a ceea ce reprezintă *„Bazele societății marxiste”* având ca bibliografie de bază *„Bazele filozofiei marxiste”*, o carte editată de Academia de Științe a URSS, Ed. Politică, București 1960. Statul,

conchide Karl Marx, este cel mai puternic instrument al clasei dominante, el concentrează în sine puterea economică și politică a clasei respective. Statul socialist concentrează în mâinile sale întreaga putere politică a poporului.

Putem spune că am lucrat atât cu materialul clientului, dar am luat în considerare și punctele de vedere ale analiștilor politici arătând punctele tari și punctele slabe. Astfel nu putem fi acuzați de o opinie subiectivă luând în considerare doar punctele de vedere ale analiștilor capitaliști. (*Cap. 1*). Am folosit cartea „*Bazele filozofiei marxiste*” din dorința de a reflecta modul în care se vedea comunismul în anii de glorie ai regimului.

În subcapitolul „*Critica lui Marx cu privire la capitalism*” autorul face o scurtă incursiune subiectivă a ceea ce înseamnă formele “demodate” ale democrației în istorie propunând o “nouă democrație populară” având ca și criteriu principal egalitatea pe toate planurile a cetățenilor lumii cu condiția de a intra totul în proprietatea statului și de a forma o nouă clasă politică “protecționistă” numită proletariat. La subcapitolul „*Conflicte și contradicții*” analistul politic contemporan Cristian Pîrvulescu arăta deficiențele acestui regim astfel:

1. Mai întâi, permanența conflictelor în toate societățile. Societatea, realitatea animată de ființe vii, nu se poate sustrage acestei reguli: conflictul este inerent naturii și funcționării sale.
2. În al doilea rând, Marx a înțeles conflictele sociale în calitate de conflicte de interese, opunând două grupuri: în societate toate conflictele de interese se reduc în definitiv la o opoziție între cei ce au interesul de a menține și de a perpetua o situație în beneficiul lor și cei ce au interesul de a o schimba. Fără îndoială, pot exista poziții mai mult sau mai puțin radicale dar asta nu împiedică de a analiza conflictele în termenii marilor ansambluri de persoane și de grupuri ale căror interese sunt irevocabil conflictuale.
3. În al treilea rând, Marx a înțeles conflictul ca principal motor al istoriei, conflictul antrenează schimbarea. Aceasta se întâmplă din cauza și prin opoziția dintre grupuri de interese divergente.
4. A patra contribuție ține de deschiderea pe care Marx a realizat-o spre cercetarea factorilor structurali ai schimbării.

În subcapitolul *Aprecieri și critici în doctrina naționalist-comunistă* reținem o concluzie dincolo de conținutul capitolului: credința în construirea unei societăți și a unui om de tip nou, pe ruinele societății civile, ale moralei și religiei, s-a dovedit

periculoasă prin puterea ei de seducție la popoarele slab dezvoltate pe linia capitalismului și a democrației liberale, și tragică prin consecințele ei falimentare, antiumane și antisociale.

În subcapitolul „*Problematika legitimității și a disoluției regimurilor comuniste în Europa de Est: o perspectivă comparată*” scopul acestei prezentări este acela de a clarifica relația dintre diferitele tipuri de *SIMULARE A DEMOCRAȚIEI ÎN REGIMUL POLITIC COMUNIST DIN ROMÂNIA* și este o realitate istorică bazată pe studii arhivistice făcute de istorici de renume precum Deletant Denis, Ioan Scurtu, dar și analiști politici consacrați ca Adrian Miroiu, Cristian Pîrvulescu sau Alfred Bulai. În *Cap.1 „Regimul comunist în România anilor 1947-1989: repere istorice și istoriografice”* se face o scurtă incursiune în istorie făcând apel la stângăciile politicii comuniste, special în timpul regimurilor Dej și Ceaușescu. „*Simularea alegerilor în perioada comunistă* „(Cap. 2.) este însă un exemplu elocvent al acestor deficiențe politice dar și a unui totalitarism mascat. Așa se explică și faptul că emiterea „*Sistemului electoral al României în anul 1946*” a permis falsificarea alegerilor electorale.

Partea a II-a din primul capitol este destinată exemplelor concrete bazate pe realități istorice incontestabile ceea ce demonstrează că simularea democrației este un subiect destul de tratat, cel puțin în ultimii douăzeci de ani în România.

În *Martie 1948 –alegerile generale* au fost ultimele alegeri din anii socialismului în care au mai existat și alte liste, alături de cea guvernamentală. Partidul National-Liberal (Petru Bejan) a obținut 7 mandate, iar Partidul Tărănesc-Democrat (dr. N. Gh. Lupu) - 2 mandate. Constituția desființa principiul democratic al separării puterilor în stat, stabilind că: „Organul suprem al puterii în stat în Republica Populară Română este Marea Adunare Națională” (art. 37).

Aceasta era singurul organ legislativ al Republicii Populare Române” (art. 38).

În *Legea electorală din 1952* tipul de sistem electoral se schimbă, de la reprezentarea proporțională pe liste la un scrutin major, în care fiecare alegător vota o singură persoană în circumscripția din care făcea parte. Era declarat deputat în Marea Adunare Națională deputatul care întrunea cel puțin jumătate plus unu din numărul total al voturilor valabil exprimate în circumscripția electorală respectivă.

Durata mandatului deputaților Marii Adunări Naționale, ai consiliilor populare județene și al municipiului București este neschimbată față de legea anterioară (rămânând de 5 ani), însă conform *legii din 1947* deputații consiliilor

populare municipale, ai consiliilor sectoarelor municipiului București, ale orașelor și comunelor se alegeau o dată la doi ani și jumătate.

În doctrina oficială comunistă, principiul separării puterilor în stat era înlocuit cu așa numitul principiu al colaborării puterilor în stat, care presupunea subordonarea, ridicată la rang de principiu constituțional, a tuturor puterilor statului față de forța conducătoare în stat, Partidul Comunist.

De asemenea am ales acest titlu mânăat de problemele dificile cu care se confruntă societatea românească în ultimii ani post-decembriști. Pentru a înțelege mai bine acest proces involutiv este nevoie să comparăm multe puncte de vedere ale unor mari scriitori. *Filiația hominizilor și-a câștigat întâi dreptul la existență și la diferențiere prin australopiteci, areantropieni și neandertalieni; apoi s-a ivit, nu se știe prea bine cum și unde, o filiație originală, mai evoluată, care avea poziție verticală, un creier mai voluminos și mai complex, aptă de a percepe realitatea lumii și de a se adapta. Este filiația nouă, ai cărei reprezentanți actuali suntem și noi, aceea a lui Homo Sapiens.*⁵

*Georges Balandier a împărtășit aceeași idee spunând că statele se pot naște fie prin reuniunea voluntară a două sau mai multe triburi, fie prin subjugarea grupurilor slabe de către grupurile mai puternice, ceea ce duce la pierderea autonomiei lor politice...sau că „statul se naște din eveniment, duce o politică prin care se creează evenimente, accentuează inegalitățile generatoare de dezechilibru și devenire. Din clipa în care statul este prezent, demersul antropologic nu mai poate evita o întâlnire cu istoria.”*⁶

Același Balandier conchide spunând că nu există o societate în care regulile să fie automat respectate de aceea se poate spune că este foarte greu să realizezi un stat democratic civilizată după un regim politic dictatorial existent de mai bine de patruzeci de ani cum este cazul țării noastre. Ce se poate face însă pentru progresul inopinat al națiunii românești?

*La această întrebare ne răspunde marele nostru istoric și om de cultură Nicolae Iorga: ”Fiecare, în afară de optimismul sau pesimismul obișnuit, are de făcut un singur lucru: datoria lui, datoria lui întregă, orice s-ar alege de dânsul după ce și-a făcut datoria, pentru că nu interesează acel care-și face datoria, ci interesează datoria care s-a făcut.”*⁷

---

⁵Cristian Strauss, *Preistoria, o epocă misterioasă*, Ed. Prietenii Cărții, Buc. 2002 p. 247

⁶Georges Balandier, *Antropologie politică*, Ed. Amarcord, Oradea 1998, p. 221

⁷Nicolae Iorga, *Sfaturi pe întuneric*, Ed. Militară Buc 1977, p. 5

Greutățile statului român de astăzi, prețurile mici ale produselor noastre, reclamațiunile îndreptățite ale creditorilor noștri străini - care au dreptul de a-și apăra banul și care ne fac favoarea de a ne da sfaturi pe care le vom urma întrucât ne îngăduie realitatea vieții noastre naționale, - toate acestea la un loc sunt floare la ureche pe lângă ceea ce a fost trecutul acestui popor.⁸

Există însă anumite obiecțiuni cu privire la tipărirea așa ziselor „materiale” pentru viitorul istoric. Cel ce se ocupă de acestea este de obicei un om ale cărui aptitudini istorice, sau pur și simplu sintetice, sunt reduse, așa că în lipsă de operă, pe care el nu ar da-o, sau de ar da-o ar face-o proastă, mai bine să culeagă materiale. E deci mult mai nobil să te ocupi cu nobilele probleme filosofice decât să te apuci, de pildă, ca urmaș recunoscător, cercetând viața unuia din oamenii mari ai țării tale, să scrii o cărticică, după puterile tale, arătându-le meritele și greșelile și slăvindu-le memoria pentru binele ce l-au făcut, iar de greșeli iertându-i ca fiind tu însuși muritor.⁹

Prin urmare trebuie să fii istoric pentru ca să fii bun adunător de izvoare, iar pentru a fi istoric trebuie să fii un adânc cunoscător al faptelor și gândurilor omenеști, pe care să le știi explica și cântări după adevărata lor valoare, să fii – dacă e să punem termenul – însuși un filosof, în înțelesul serios și înalt al acestui cuvânt.¹⁰

Pentru a enumera caracteristicile parteneriatului dintre administrația locală și societatea civilă este absolut necesar cunoașterea funcționalității fiecăreia dintre acestea două.

Societatea civilă ca asociere a indivizilor ce dispun de drepturi civile are ca fundament drepturile ce rezultă din asumarea conștientă și activă a calității de cetățeni. Libera asociere și drepturile omului, alături de principiul ierarhizării normelor și al independenței justiției creează un binom între statul de drept și societatea civilă.¹¹

Drepturile civile pot fi astfel asociate cu principiul autonomiei locale a organelor administrației publice. În cazul acestui principiu se poate vorbi evaziv de existența unui parteneriat între societatea civilă și administrația publică locală.

---

⁸*Ibidem*, p. 10

⁹Vasile Pârvan, *Scrieri*, Ed Științifică și Enciclopedică, Buc 1981, p. 62-63

¹⁰*Ibidem*, p. 64

¹¹ Cristian Pârvolescu, *Instituții publice și societate civilă*, S.N.S.P.A., București 2006, p. 45

Societatea civilă poate fi văzută ca un element esențial în construcția de instituții democratice, un vehicul pentru exercițiul libertății de vorbire, de asociere și informare, exercitând o influență hotărâtoare în pregătirea indivizilor ca cetățeni conștienți și responsabili.

În schimb administrația publică locală prin principiul descentralizării serviciilor publice asigură, în primul rând, recunoașterea unei anumite autonomii și acordarea personalității juridice unor instituții sau servicii publice organizate la nivelul unităților administrativ teritoriale. Ea mai înseamnă însă și descentralizarea teritorială, în sensul că unităților administrativ-teritoriale (comuna, orașul, județul) li se recunoaște o largă autonomie în administrarea și gestionarea, sub propria responsabilitate, a intereselor colectivităților locale.¹²

Se poate afirma astfel că administrația publică locală este constituită din „grupuri mari de oameni care se deosebesc după locul pe care îl ocupă într-un anumit sistem de producție socială istoricește determinat, după raportul lor (de cele mai multe ori consimțit și întărit prin legi) față de mijloacele de producție, după rolul lor pe care îl au în organizarea socială a muncii, și deci după felul în care obțin acea parte de care dispun din bogăția societății și după mărimea acestei părți. Clasele sunt grupuri de oameni, dintre care unul poate să-și însușească munca altuia, datorită locului diferit pe care îl ocupă într-o anumită orânduire economică a societății.”¹³

Principiul eligibilității, al legalității și al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor de interes deosebit sunt semnificative în acest sens. Legea obligă la organizarea referendumului ori de câte ori se pune problema modificării limitelor teritoriale al comunelor, orașelor și județelor precum și la cererea locuitorilor cu drept de vot, pentru încetarea înainte de termen a mandatului de primar, atunci când acesta nesocotește interesele generale ale colectivității locale sau nu exercită atribuțiile care îi revin potrivit legii, inclusiv a celor ce se referă la calitatea de reprezentant al statului. În unele cazuri se impune obligativitatea consultării cetățenilor: modificarea limitelor teritoriale ale comunelor, orașelor și județelor, contractarea împrumuturilor pe termen lung.¹⁴

Se poate concluziona că între societatea civilă și administrația publică locală există o indisolubilă legătură. O definiție culturală a societății civile presupune

---

¹² Conf. Univ. Dr. Pantelimon Manta, *Tratat de drept administrative*, Vol II, Ed. “Academică Brâncuși”, Tg-Jiu 2003, p. 192-193

¹³ *Bazele Filozofiei marxiste*, apud V.I. Lenin, Ed. Politică, București 1960, p. 522

¹⁴ Conf. Univ. Dr. Pantelimon Manta, *op. cit.*, p. 199-201

capacitatea oamenilor de a lucra ca artiști nu numai în sens restrâns (ca funcționari ai administrației publice locale), de a produce obiecte pur estetice dar într-un sens mult mai larg, de a forma toate dimensiunile vieții, materiale și spirituale.¹⁵

Societatea civilă românească trebuie așadar să dobândească încrederea în forțele ei și să devină activă pentru consolidarea administrației publice locale căci altfel va rămâne doar o sintagmă moartă în discursurile politicianilor.

Din punct de vedere organizațional statul modern se definește prin următoarele cinci caracteristici:

1. Statul este o instituție separată sau o colecție de instituții separate, atât de diferențiate de restul lumii încât să dea naștere unor sfere distincte, publică și privată.

2. Statul este suveran pe teritoriul său iar prin definiție el este autoritatea fundamentală pentru toate legile.

3. Suveranitatea statului se extinde asupra tuturor indivizilor aflați pe un anumit teritoriu și se aplică în mod egal chiar și celor aflați în poziții de guvernare și de elaborare a regulilor.

4. Personalul statului modern este în cea mai mare parte recrutat și pregătit pentru gestionarea problemelor într-o modalitate birocratică.

5. Statul are capacitatea de a extrage de la populația sa venituri monetare (taxe) pentru a-și finanța activitățile.¹⁶

Autoritatea statului poate fi înțeleasă mai ușor prin aplicarea articolului 79 din Dreptul administrativ în cazul unor infracțiuni exercitate de funcționarul public local. Dacă autoritatea juridică locală funcționează potrivit normelor juridice existente atunci autenticitatea verdictului dat este plauzibilă și incontestabilă.

Libertatea de decizie a statului este limitată în cazul statului de drept de existența unor norme juridice superioare al căror respect este asigurat de existența unei puteri judecătorești imparțiale. Judecătorul devine deci cheia de boltă a realizării statului de drept căci ierarhia normelor nu devine efectivă decât dacă acestea sunt juridic sancționate.¹⁷

Dreptul, ca și statul, are întotdeauna un caracter de clasă. El exprimă voința clasei dominante ridicate la rangul de lege. Această voință își găsește întruchiparea

---

¹⁵ Cristian Pârvulescu, *op. cit.*, p. 46

¹⁶ Adrian Miroiu, *Introducere în Analiza Politicilor Publice*, S.N.S.P.A., București, 2005, p. 38-39

¹⁷ Cristian Pârvulescu, *Instituții Publice și Societate Civilă*, S.N.S.P.A., București 2006, p. 41

*în legile și normele de conduită obligatorii pentru întreaga populație, stabilite sau sancționate de puterea de stat.*¹⁸

Cele mai frecvente infracțiuni care pot fi săvârșite de funcționarii publici sunt: delapidarea, falsul și falsul intelectual, insubordonarea, luarea de mită, primirea de foloase necuvenite, traficul de influență.

Așa cum am arătat în situația în care organul de cercetare și urmărire penală dispune începerea urmăririi penale, conducătorul autorității sau instituției publice este obligat să ia măsura de suspendare a funcționarului public din funcția pe care o deține. Aceeași măsură va fi adoptată și dacă funcționarul public a săvârșit o faptă de natură a-l face pe acesta incompatibil cu funcția pe care o ocupă.

*Dacă parchetul dispune scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea acesteia, ori în situația în care instanța judecătorească a hotărât definitiv agitarea ori încetarea procesului penal, suspendarea din funcție încetează, iar instituția publică datorează pe această perioadă despăgubiri civile, reprezentând drepturile salariaților pe perioada respectivă.*¹⁹

*Aplicarea legii potrivit dreptului administrativ implică o nouă viziune asupra democrației, care nu mai este doar un instrument între altele, ci devine în societățile contemporane o formă de participare a cetățenilor la luarea deciziilor de garantare a drepturilor și libertăților. Statul de drept devine astfel un element esențial al unei democrații largite, în care noi actori își fac simțită prezența. Însă orice ordine juridică, este lipsită de suport în măsura în care nu își găsește fundamentul în societate.*²⁰

Aplicabilitatea normelor juridice precum și construcția statului de drept variază în funcție de gradul de democratizare al societății; crizele economice, sociale sau politice pot antrena prăbușirea celor două. Astfel reaua întrebuințare a mediului înconjurător se face abuziv și provocator de cei puternici care nu se interesează de lume, ei urmăresc să-și realizeze interesele economice, politice sau de alt ordin. *Globalizarea țării noastre care tocmai s-a realizat nu se întinde numai la nivel macroeconomic, ci pătrunde și în toate structurile microsociale, până în însăși persoana omenească, insuflând duhul său distructiv, care este spiritul banului... Prin logica dezvoltării toate activitățile umane se transformă în activități*

---

¹⁸ F.V. Konstantinov, V.F. Berestnev, I.V. Kuznețov..., *Bazele filozofiei marxiste*, Editura Politică, București 1960, p. 540

¹⁹ Conf. Univ. Dr. Pantelimon Manta, *Tratat de drept administrative*, vol II, Ed. Academia Brâncuși, Tg-Jiu, p. 71

²⁰ Cristian Pârvescu, *op. cit.*, p. 42

*economice, așa cum, prin morala dezvoltării, singurele valori rămân cele economice.*²¹ Această analiză socio-politică se observă limpede începând cu al doilea capitol al acestei cărți. Trebuie amintit că lucrarea de față este o continuare a cărții *COMUNISM SAU DEMOCRAȚIE ?*, Ed. Printxpert, Craiova, 2009, 134 pagini, ISBN 978-606-8060-03-3.

De menționat este faptul că toate textele și paragrafele cărții înclinate spre dreapta, sunt fie compilații fie aparțin integral autorilor citați. Ceea ce îmi aparține în totalitate este doar ordonarea ideilor și conologia evenimentelor în funcție de importanța argumentării istorice și politice. În fine, capitolul III și are o tratare mai mult jurnalistică și este dedicată perioadei de noviciat, de aceea trebuie tratată cu toleranță și cu o atitudine obiectivă. De asemenea s-au revizuit și adăugat noi capitole și studii, unele publicate dar cele mai multe fiind scrise în ultimii doi ani.

Pentru a citi cartea integral contactați:

e-mail: cdi7910@yahoo.com și telefon: 0728353441

---

²¹Georgios I. Mantzaridis, *Globalizare și Universalitate*, Ed Bizantină, Buc 2000, p. 123